

et sjøvegen, som no skal aves helt hvis det går etter «besøks» ønske. Ime hungerblokaden mot Norge av to grunner: De allierte harerved å sulte ut tyskerne i Norg. Stalin forlanger hungersnød, fordi det er den beste gron for kommunismen. Om vi r ihjel sauntidig spiller liten for disse verdensimperier. Ivis de engelsksyke vil bringe e offer på Albions og kommunes alter, får de også være rakkede nok til å bære offret uten å klager og syting over at det er skerne som sulter oss ut. Men alle de som ikke ønsker, og det er sikkert flertallet av edmenn, må istedenfor fortsatt å e være vanskeligheter med vranglighet og sabotasje, legge godtil til og støtte myndigene i deres bestrebeler på å redde irt folk fra den truende hungersnød og den katastrofe som de nye nglomamerikanske blokadebestemmelser vil bety, om ikke den tyske orsvarsmakten kan møte dem med ilstrekkelig sterke motforholdsregler.

Til Frontkjemparkontoret.

Blant en del av funksjonærerne i Fritt Folks administrasjon ble det i forrige uke innsamlet 120 kroner, som er innbetalat på listen til Frontkjemparkontoret. Bør ikke andre bedrifte følge eksemplet?

Å elske heter å ofre.

Av en norsk frontsykesøsters brev.

Inger Skogstad fra Lillestrøm, som vi bringer bilde av ovenfor, har tjenestgjort som frontsykepleierske i snart 3 år. Fritt Folk har fått tillatelse til å offentliggjøre et utdrag av et brev som hun nylig sendte sine foreldre. Søster Inger skriver bl. a.:

«Jeg vet jo at i hvert fall du mamma gjør deg unngåelige tanker om meg, men det skal du ikke. Hva som enn kan komme til å hende skal du ikke bli bittar. Du vet jeg reiste frivillig og du vet at jeg ikke angrer. Denne kampen må kjempes til ende, koste hva det koste vil. Livet tilhører ikke oss, men vårt folk og land. Å elske heter å ofre. Før eller seinere måtte denne krigen komme. No er den falt på oss, og vi må no ofre for at de som kommer etter oss skal kunne leve fritt og godt. Dere vet at jeg forlanger at dere ikke skal tenke på meg, men være stolt over at dere har en datter og søster som er med og kjemper. Hadde jeg vært gutt, kan dere være forrisset om at jeg hadde vært i de forreste linjer ute, men når jeg no engang bare er en pike, ret jeg at jeg fyller plassen min og gjør min plikt. Jeg viker heller ikke unda for noe slags arbeid. Det blir no ikke spurt om hvem du er og hva du gjør, men om samvittigheten er ren og du selv vet at du gjør hva du kan. Men jeg er stolt over å kunne utføre et så takknemlig og urefult arbeid som en søsters, og å kunne gjøre litt igjen for dem som ofrer seg for oss der ute. Altså, nå må jeg vel ha fått sagt det greit nok. Opp med hodet og ingen dumme tanker om meg. Engang vender jeg tilbake for godt, og kanskje varer det ikke altfor lenge.»

Slik tenker og skriver en virkelig norsk jente!

ihengere. (Tegning: Murer.)

118304

(NTB) Moskva radio gjengav lørdag en tale som Sovjet-Samveldets representant, Kušnozov, holdt på Den internasjonale fagforeningskongress i Blackpool. Kušnozov, som er formann for de sovjet-russiske fagforeninger, erklærte at den sovjet-russiske arbeiderklassen er sterkt interesseret i den engelske arbeiderklassens kamp. Han uttalte videre at Sovjet-Samveldet vil «gå inn for å befri Polen, Tsjekkoslovakia, Jugoslavia og andre demokratiske land.»

Kušnozov kom også inn på sovjet-russernes tap under de første tre krigsårene, altså fra sommeren 1941 til sommeren 1944. Tapene ble oppgitt til syv millioner soldater, 70,000 panservogner, 60,000 fly og 90,000 kanoner. Man må ikke glemme, sa han, at den militære framgang har kostet det sovjet-russiske folk kjempemessige ofre og anstrengelser, og at kri-gen også i framtiden kommer til å kreve store mengder materiell.

Kušnozov foreslo at de organiserte arbeidslere i alle demokratiske land skal slutte seg sammen til mektig internasjonal organisasjon som skal ha som oppgave å fremme arbeidernes krav.

En stemme fra fortiden.

Publius Syrus. Ved I. Thr.

Crebro ignoscendo facias' de stulto improbum.

Stort se't vi blir qua occuperet land Behandlet bra, — med mildhet og forstand, Men dersom mildhet altfor villig yngler, Man gjor av dumme folk saa lettint slyngler.

Wicken und Wollen

Grossdeutschlands im Hinblick auf die Neuordnung Europas erhalten tägliche Ausdruck und Stimme in der «Deutschen Zeitung in Norwegen». Hervorragende Persönlichkeiten und beste Sachkenner erläutern täglich die grossen Zusammennänge vom Blickpunkt der vielseitigen Wechselbeziehungen zwischen Skandinavien und dem Reich. Aus dem Inhalt der heutigen Nummer:

1. Kolon-Politik — Zum Abschluss der Moskauer Besprechungen Churchills.
2. Vom Haus nach Mass — Die Entstehung des Fram-Museums.
3. Bewährte Agrarlenkung — Das deutsche Beispiel macht Schule.

Die Probleme, die Deutschland und Norwegen lösen müssen, werden in der «Deutschen Zeitung» in immer neuen Themen von einem grossen Kreis erster Sach- und Fachkenner des In- und Auslandes behandelt. Ständige Leser lernen leicht die deutsche Sprache — die Sprache der Zukunft.

DEUTSCHE ZEITUNG
in Norwegen